

λιανόν σύστημα, αλλά και διὰ θυσίων παντός είδους έδρουσεν τόν έν Δρέσδη Φροβελιανόν σύλλογον, ού και προσδρέμει, και έκ του διδασκαλείου του όποιου κατ' έτος ικανάς δραστηριότητας και άριστα παρεσκευασμένας νηπιαγωγούς, τάς λεγομένας «κηπουρούς των νηπίων» (Kindergärtnerinnen), άπανταχού προς διάδοσιν του Φροβελιανού συστήματος αποστέλλει. Έν τώ διδασκαλείω τούτῳ εξακολουθεῖ νά διδάσκη ή ίδια την τώ Φροβελιανού συστήματος θεωρίαν μετά του νόμους και ζωηρότητος, δι' ών έμπράκτως αποδεικνύει τάς άκροαταίς αύτης, ότι όντως δέν γηράσκει ή πνεύματι και άληθεία άναπτυχθεῖσα και καταβιβάσασα ψυχή.

Τοιαύτη εἶνε ή κόμησσα Marenholtz, ή πολλά έτη της ζωής της δαπανήσασα εἰς περιουσίας και πολυειδεῖς θυσίας προς διάδοσιν τών Φροβελιανών ιδεών εἰς τε την Γερμανίαν, τό Βέλγιον και την Ιταλίαν, όπου ή ίδια έδρουσε τούς πρώτους νηπιακούς κήπους. Φυσικώτατον λοιπόν ήτο νά κατασταθῇ ένθους έκ χαράς, όταν ήκουσεν ότι έπιθυμουν νά διδαχθῇ τῷ τῷ Φροβελιανῷ συστήματος, όπως διαδίδωσιν αὐτό, εἰ δυνατόν, έν Ἑλλάδι· έλπιετο δέ μόνον ότι τό γηράς της δέν τή επέτρεπε νά έλθῃ νά μέ συνδράμῃ εἰς τό έργον μου. Προς άναπήρωσιν δέ τούτου έβυσσας πολλὰς έκ τών πολυτίμων ώρών της, όπως μοι μεταδώσῃ, τι έξωρεῖ άφαικτον εἰς τήν έπιτυχίαν του σκοπού μου. Ὅθεν και μετά θερμού αἰσθήματος ευγνωμοσύνης, άμα δέ και άληθούς ολίψεως, άπεχωρίσθην της ευγενούς ταύτης και έναέρου γυναικός, ήτις ένίσχυσε σπουδαίως και τάς περί άληθούς άνωφύσεως της γυναικός ιδέας μου. — Εφοδιασθεῖσα λοιπόν διά τών θησαυρῶν τούτων, και λαβούσα μετ' έμού, προς τ' άπαιτούμενα Φροβελιανὰ όλικά, και μίαν έκ τών ικανών του συλλόγου νηπιαγῶν, έφθασα ένταῦθα μετά δεκατετράμηνον άπουσίαν πλήρους, έλπίδων, αλλά και μεθ' ικανής ύπομονής, διότι προς εξασφάλισιν της έπιτυχίας του σπουδαιότατου, και έν γνώσει τών πολυειδών δυσχερειών, άς βεβαίως ήθελα άπαντήσει, άρχήθεν ύπελόγισα ότι άπλητεῖο τριετές διάστημα προς πλήρη εισαγωγήν του Φροβελιανού συστήματος, όπερ προετίθεμην νά εισάξω εἰς τό νηπιαγωγείον του Παρνεναγωγείου μου, ως και βαθμηδόν εἰς άπαντα τά τμήματα του προκαταρκτικού και άπάσας τάς τάξεις του έλληνικού σχολείου.

Ἡδη παρήλθε τό πρώτον έτος της προς τόν σκοπόν του-τον εργασίας ήμῶν. Τό μηχανισμόν μέρος του συστήματος λειτουργεῖ ήδη έν πλήρει εφαρμογῇ, χάρις εἰς τήν πρόθυμον και νοήμονα συνδρομήν των περί έμῆ ικανών βοηθῶν μου, ών τινες, μάστις κατένοησαν έν βραχυτάτῳ χρονικῷ διαστήματι τό πνεῦμα της μεθόδου. Ἄλλα βεβαίως και χάρις εἰς τήν πρόθυμον άρωγὴν του κυρίου Ἄλ. Κατακουζηνού, όστις λίαν έπιτυχῶς έξελλήνισε τά εἰς τάς Φροβελιανὰς άσκήσεις και τά παίγνια άφεντα άματά. Νῦν κατὰ τό δεύτερον έτος προσέλαβον και άλλας ικανάς βοηθοῦς, έλπίζω δ' ότι θέλομεν προσθῇ ἐπ' μάλλον, τείνουσαι βαθμηδόν εἰς τό νά εμψυχώσωμεν τάς άσκήσεις και τάς εργασίας των τέκνων δι' αύτης της αὐτοθόμου άναπτύξεως των δυναμέων αὐτῶν εἰς εξέγερσιν της αὐτομικητότητός των, κατὰ τάς άπαιτήσεις της Φροβελιανῆς ιδέας. Εἰ και προς πλήρη εφαρμογὴν ταύτης ύπολείπεται νά έξελληνισθῶσιν, έν όχι άκόμη τά συγγράμματα του Φροβελ, τούλάχιστον τά εύληπτότερα τούτων της κομητήσας Marenholtz - Bälw, ως και ό δόξηός της Φροβελιανῆς μεθόδου χάριν πληρεστέρως δόξη-εις των διδασκαλῶν. Του τελευταίου τούτου έργου επε-χείρησα ήδη τήν μετάφρασιν μετά της βιογραφίας του Φροβελ και της τόν δόγγον τούτον υπό της κομητήσας Marenholtz τῷ 1874 έν Βρυξέλλαις γραφείσας εισαγωγῆς. Διὰ της δημοσιεύσεως τούτων αποβλέπω εἰς τήν διάδοσιν εἰδή-σεών των περί αὐτοῦ του Φροβελ, περί του όποιου ικα-νός ήδη άπανταχού γίνεται λόγος, ένεκα της εξαπλώσεως του συστήματος του. Προς τούτους δ' έλπίζω νά συντελέσω δι' αὐτῶν και εἰς πληρεστέραν κατανόησιν των πλεονεκτη-μάτων του Φροβελιανῷ συστήματος.

δ'αγωγή» — «Αναμνήσεις περί Φρειδερίκου Φρόβελ». — «Ο παῖς και ή φύσις αὐτοῦ, εἰς συμπλήρωσιν της Φροβελιανῆς παιδαγωγικῆς». — «Ανάλεκτα προς κατάληψιν της Φροβελιανῆς ιδέας». — «Der Kindergarten des Kindes erste Werkstätten». — Dresden, 1878. — «Die Arbeit und die neue Erziehung nach Froebels Methoden». Kassel und Göttingen, 1875. «Erinnerungen an Friedrich Froebel». Kassel, 1876. — «Das Kind und sein Wesen, zum Verständniss der Froebelschen Erziehungslehre», Kassel, 1878. Gesammelte Beiträge zum Verständniss der Froebelschen Erziehungslehre», Kassel, 1877.

Εἶπε μετ' οὐ πολὺ αἰ νηπιαγωγίμας διὰ της εισαγωγῆς της Φροβελιανῆς μεθόδου εἰς τά δημοτικά σχολεία νά χρησιμεύσῃ προς εμψύχωσιν της παιδαγωγήσεως των τέκνων του λαοῦ, εἰς α' τά πλεονεκτήματα της Φροβελιανῆς μεθόδου εἰς άφεντα.

Εἶπε τέλος νά μή βραδύνῃ ή εποχή, καθ' ήν ή άπαντα-χού της τότε μεζονος Ἑλλάδος διάδοσις της Φροβελιανῆς μεθόδου θέλει συντελέσει εἰς τό νά επαναφέρῃ τό έθνος μας εἰς τήν τών πατέρων ήμῶν άνδρείαν και φιλοπατρίαν και τήν των προγόνων ήμῶν ευκλειαν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ α' Δεκεμβρίου 1880.

ΑΓ. Α. ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΔΟΥ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη. Καλλιτεχνία.

Διὰ των έν Ὀλυμπίᾳ ενεργουμένων άνασκαφῶν άνεκαλύ-φθησαν μέχρι τούδε λίαν ένδιαφέροντα άντικείμενα, μεταξύ των όποιων πολλά του έσωτερικού διακόσμου του ναοῦ του Ὀλυμπίου Διός· άνεκαλύφθη όμως τεμάχιον άγάλματος του Θησέως άντικον εἰς τήν δυτικήν μετόπην.

— Ἀνασκαφαί γίνονται από τινων μηνῶν έν τῇ ἀρχαίᾳ Συβαρίδι, ών τά αποτελέσματα υπήρξαν κατὰ καιρούς πλου-σιώτατα. Ἀγγέλλεται νῦν έκ νέου ότι εύρήθησαν αὐτόθι τρεῖς πινακίδες έκ χρυσοῦ διαφόρων διαστάσεων μετ' επι-γραφῶν έλληνικῶν. Καταβεθεῖσαι έν τῷ έθνικῷ μουσεῖῳ της Νεαπόλεως εξητάσθησαν υπό του καθηγητοῦ Κ. Κομπαρέττη, όστις ύποθέτει ότι εἰσιν ὕμνοι σχέσιν έχοντες προς τήν μετά θάνατον κατάστασιν της ψυχῆς. Ὑπόθεσιν έχουσι τό δόγ-μα των Ὀρφικῶν μυστηρίων, φαίνεται δ' ότι άπετέλουν μέρος της ιερᾶς βίβλου των μεμνημένων εἰς τά μυστήρια ταῦτα, άτινα, έν μεγάλη ύπολήψει όντα έν Ἀθήναις κατὰ τούς τελευταίους της έλευθερίας αὐτῆς χρόνους, τάχιστα διεδόθησαν κατ' ἀρχάς μὲν εἰς τήν Μεγάλην Ἑλλάδα, εἴτα εἰς Ἐτρουρίαν, και τέλος εἰς Ρώμην, έν ᾗ δραστηρίως και αὐστηρίως κατεπολεμήθησαν υπό της κυβερνήσεως.

ΒΙΒΛΙΑ

2272. Ἑστία. Ἐκδόματα κατὰ κυριακήν. Ἔτος Ε'. Τόμος Ι', 14 Δεκεμβρίου 1880. Ἀριθ. 259 (207). Λεπτά 20. Ἀθήνησι, γραφεῖον της «Ἑστίας», δόδς Σταδίου, ἀρ. 6, 4^{ον}, σελ. 16. Περιεχόμενα: Στραγίς του Θρασυ-δόλου Ζαῖτη δέ «εκατόκοντα άπεσταλμένου της Κυβερνή-σεως κατὰ τάς Ἰονίους νήσους». — Αἱ τελευταῖαι έντολαί του Θρ. Ζαῖτη — Κωνσταντινούπολις. (Ἐκ των του ἙΣ-μόνδου δέ Ἰμικίς. Μετάφρασις έκ του Ιταλικῷ της δεκά-της εκδόσεως υπό ***). — Οἱ μάρτυρες της εἰσότητης. (Ἐκ των του Gaston Tissandier. Μετάφρασις Ἑλζίης Σ. Σούτσου). — Ἐν άπόγευμα εἰς τήν Βιστόρην. — Σκέψεις. — Ἀδανέον πνεῦμα. — Ἐντυπώσεις. — Ἀλήθειαι. — Σημειώ-σεις. — Μία συμβουλή καθ' έβδομάδα.

2273. Περὶ χημικῆς συνθέσεως και της τεχνικῆς των άλκαλοειδῶν παρασκευῆς. Πραγματεῖς ἐπὶ όρηγη-σίς της φαρμακευτικῆς χημείας υπό Ἀναστασοῦ Κ. Δαμ-βέργη, διδάκτορος της φιλοσοφίας και πτυχιούχου της φαρ-μακευτικῆς Ἐν Ἀθήναις, έκ του τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ, ἐπὶ της πλατείας του Πανεπιστημίου. 1880. 8^{ον}, σελ. 69.

2274. Νικολάου Ἰγγλέση — Ποικιλῆ Βεβλιοθήκη. Τεύχος πρώτον—στιχουργήματα. Ἀθήνησι, έκ του τυπο-γραφείου «Κορίνθης», πλατεῖα Ὀμονοίας, 1880. 8^{ον}, σελ. 32. Τιμᾶται λεπ. 75.

2275. Καταστατικόν της Γενικῆς Πιστωτικῆς Τρα-πέζης της Ἑλλάδος μετά των γενομένων τροποποιήσεων διά των από 23 Φεβρουαρίου 1874, 19 Φεβρουαρίου 1876, 5 Ἀπριλίου 1877, 30 Ἀπριλίου 1878 και 25 Σεπτεμβρίου 1880 βασιλικῶν διαταγμάτων κτλ. Ἐν Ἀθήναις. Ἐκ του τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ, ἐπὶ της πλατείας του Πα-νεπιστημίου, 1880. 8^{ον}, σελ. 52.

2276. Διδασκαλία περὶ της ύπηρετήσεως και συν-τηρήσεως των πυροβολίων. Ἐκ του ύπουργείου των στρατιωτικῶν. Ἐν Ἀθήναις, έκ του τυπογραφείου Ἀδε-λφῶν Περρῆ, ἐπὶ της πλατείας του Πανεπιστημίου. 1880. 16^{ον}, σελ. 82.

2277. Κανονισμός περὶ της βολῆς του πεδινῷ πυ-ροβολικῷ. Ἐκ του ύπουργείου των στρατιωτικῶν. Ἐν Ἀθήναις, έκ του τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ, ἐπὶ της πλατείας του Πανεπιστημίου. 1880. 16^{ον}, σελ. 22.